

vises til det Udvalg, der er besluttet nedjat angaaende Forslag til Lov for forskjelligge under Indenrigsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd.

Formanden (Berg): Det er altsaa om dette Forslag, at Forhandlingen fra nu af dreier sig.

Judenrigsministeren (SteeL): Naar det ærede Medlem undrede sig over, at dette Forslag ikke var blevet fremsat tidligere, men at Regjeringen havde taget sig lang Tid til at overveie, hvorvidt den i det Hele taget skulde fremkomme med det, ligger det jo i den uregelmæssige Tilstand, hvorunder vi leve. Regjeringen har naturligvis ikke havt nogen stor Tro til, at et saadant Lovforslag, der har gennemgaaet en saa vidtløftig Forhandling, uden at det hidtil er lykkedes at tilveiebringe nogenlunde Enighed om Løsningen af det almindelige Spørgsmaal, skulde kunne føres igennem. Man har derfor ladet det hvile, indtil der kom et Tidspunkt, da man syntes, at Billighed fordrerede, at man dog burde tage Hensyn til de mest skrigende Ubilligheder overfor Grundlovens Bestemmelse i den Henseende. Det har ikke været min Hensigt at ville fremkalde en almindelig gennemgaaende Revision af alle Valgkredsene eller nogen total Forandring i saa Henseende; men jeg har villet henstille til Thinget, om det ikke under de nuværende Forhold, under den vitterlige Ubillighed, der ligger i den nuværende Fordeling af Folkethingsvalgkredsene, kunde finde Anledning til at fravige sin saa meget yndede Visnepolitisk for at lade Ite Ret for dem, der ere forurettede i saa Henseende. Jeg har som sagt ikke tænkt mig nogen gennemgribende Forandring af det hele System; jeg har ikke engang Haab om at kunne gennemføre en Forandring paa alle de Steder, hvor den største Ubillighed viser sig; men jeg har dog ikke villet undlade at henstille til Thingets Overveielse, om det ikke skulde finde Grund til paa sine Steder at foretage Forandringer, som ikke vilde præjudicere en senere Udvikling af Forslaget til en anden Tid. Jeg har ikke villet undlade dette, for at man kunde faae Selvlighed til en fornyet Overveielse af Sagen, og jeg har sagt, at jeg var villig til at gaa ind paa de Vædringer, som mulig maatte blive stillede. Da Lovforslaget sidst var til Behandling, var det, som man vil have bemærket, ikke muligt at tilveiebringe nogen Afstemning her i Thinget om, hvad der var Thingets Mening i saa Henseende, ja, det var ikke engang muligt, at der i selve Udvalget kunde blive Majoritet om nogensom-

helst Løsning af Spørgsmaalet. Regjeringen har derfor ikke havt Anledning til at gjøre Forandringer i Forslaget, men har valgt at fremsætte det ligesom sidst. Jeg ventet mig som sagt ikke Noget af Forslaget, men har ikke villet undlade at fremkomme dermed, for at det skulde blive klart, om det nuværende Thing fastholder sin Mening, at der indtil videre ikke skal gjøres nogen Forandring i de Bestemmelser om Fordelingen af Folkethingsvalgkredsene, som fra alle Sider ere erkjendte at være i højeste Grad i Uoverensstemmelse med Grundloven.

Brig: Det ærede Medlem, der først havde Ordet (Vojen), begyndte med at udtale, at det var blevet forkyndt med en vis Høitidelighed paa et Møde, der for nogle Dage siden blev afholdt, at der vilde komme et Lovforslag som det foreliggende. Det ærede Medlem maa have være i en særegen Stemning dengang; thi der var aldeles ingen Høitidelighed forbunden med den Sag. Det blev blot under Debatten om Sagen meddelt af et Medlem, at saa vidt han vidste, vilde der blive forelagt Rigsdagen et saadant Lovforslag. Det var det Hele; der var ingen Høitidelighed forbunden dermed. Det ærede Medlem har fremdeles benyttet denne Sag, som rimeligt var, til et Angreb paa Ministeriet. Jeg skal ikke indlade mig derpaa; men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem saa stærkt bebrejdede Regjeringen, at den ikke havde gjort Noget tidligere i denne Sag, saa var der Opfordring for det ærede Medlem til at stille sig i en smuk Modsatning til Ministeriet og arbejde paa, at der iaar kan komme Noget ud af Sagen, thi jeg antager, at han dog maa indrømme, at som Forholdene ere for Dieblikket, ere de aldeles abnorme, og at der dervedstages en Ubillighed mod flere Egne i Landet med Hensyn til Antallet af deres Repræsentanter her i Thinget, en Tilstand, som forekommer mig ikke at burde være længere end høist nødvendigt. Naar det ærede Medlem mente, at denne Sag var saa fuldstændig politisk, ja saa kan det være rigtigt i en vis Henseende, men at den skulde være politisk i den Betydning, hvori vi her saa ofte tale om politiske Sager, at den med andre Ord skulde være af den Natur, at der ikke kan ventes nogen Enighed derom mellem Medlemmerne paa Grund af deres forskjellige politiske Standpunkt, det forekommer mig ikke at være Tilfældet; thi saavidt jeg erindrer — jeg havde den Ære at være Medlem af Udvalget dengang — var den aldeles overveiende Majoritet i Udvalget enig om, at der burde gjøres Noget, og man var til en vis Grad